

P.7 Lampionnenoptocht

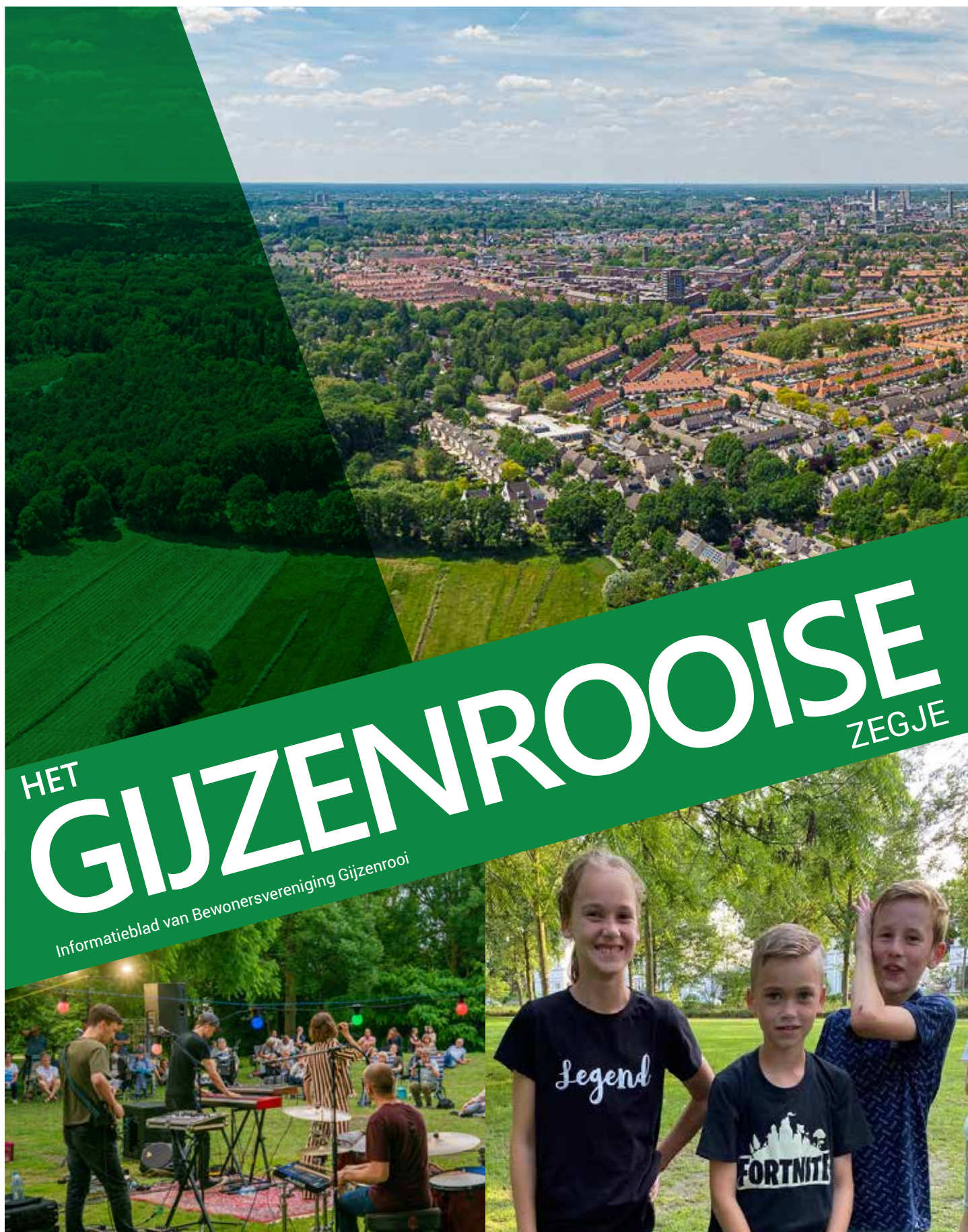
Lampionnen, muziek en chocomel. De ingrediënten voor een geslaagde optocht.

P.5 Gijzenrooi Open Air

Cultuur kunnen we niet missen. Daarom gaat ook Open Air weer van start.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:

- P04 Paddenstoelencursus
- P05 Open Air op 1.5 meter
- P06 Sushi in het Cruydenhuisch
- P08 Veel klapprozen
- P09 Oppas-oma
- P10 Biesven en Grevenschutven
- P12 Potje voetballen?
- P14 Kaas kopen
- P15 Maaïen (of niet)
- P16 Een kunstje doen
- P17 Keyboardcentrum
- P18 MidZomerAvond
- P20 Hart voor dieren
- P21 Rivierkreeftjes
- P25 Zelfheling
- P26 Gijzsz vergroent
- P29 de derde keer: Ilen Mer
- P30 Regenwater

Buurtpreventie-app of onze Klep-app?

Tot ongeveer een jaar geleden wilde ik wel lid zijn van de Buurtpreventie-app van onze wijk maar zeker niet van de Klep-app. Maar steeds vaker merk ik dat ik nieuwe buurtbewoners aanraad om lid te worden van die Klep-app. Want je merkt dan wel wat de buurt verbindt. Er worden kleine diensten uitgewisseld "heeft iemand een binnentwaalfkant beetje te leen?", er wordt kinderspeelgoed weggegeven, huisraad tegen een kleine vergoeding van de hand gedaan. Vragen over een goede dakdekker, een loodgieter of een kapper die op maandag ook een mooi kapsel kan verzorgen als je naar een feest gaat. En natuurlijk wordt er samen gezocht naar een vermiste poes. Of een aangelopen katje vindt de weg naar huis terug. "Een beetje leuke buurt bouw je niet met stenen maar met nu en dan een praatje en kopjes suiker lenen".

Soms loopt de Klep-app gelijk op met de Buurtpreventie-app. Zoals in de afgelopen weken. Vanaf begin augustus verschijnen er berichten over een man die 's nachts in de wijk rondloopt of fietst. Die kijkt bij opritten, garagedeuren, voordeuren. Het lijkt een soort verkenning want er zijn nog geen berichten van inbraak. Gelukkig heeft onze buurtpreventie korte lijnen met de wijkagente, Viola Blik, waardoor 's nachts de surveillance door de politie wordt opgevoerd. Er zijn zelfs buurtgenoten die 's nachts een extra wandelingetje maken met de hond of even een extra rondje rijden omdat ze toch nog wakker zijn. Maar Viola waarschuwt: "breng jezelf niet in gevaar, waarschuw bij onraad altijd meteen de politie". Er zijn inmiddels wel heel veel beelden van bewakingscamera's en aan de hand daarvan weet de politie ook iemand aan te houden. Maar het is zaak alert te blijven! Een veilige buurt voor ons allemaal.

En let op: de Buurtpreventie-app is géén Klep-app: dus geen duimpjes of loze opmerkingen! Alleen feitelijke meldingen, geen bijval of uitweidingen. Want dan verliest de Buurtpreventie-app haar bewezen waarde. En gewoon een beetje 'kleppen' met buurtgenoten over huis-, tuin- en keukendingen dat kan gerust op de Klep-app.

Blijf gezond, blijf alert en let een beetje op elkaar!

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2021 (alles onder voorbehoud, volg de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerst zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Ommetje Gijzenrooi	Woensdagavond, oneven weken 19.00-20.00, tot 30-9	Kleine wandeling
Gijzenrooi Open Air: The Curs	Vrijdag 24-9 of zaterdag 25-9 20:00	Buurtven
Draaiorgel in de wijk	Zondag 26-9 10:30-12:30	Door de hele wijk
Burendag	Zondag 26-9 14:00-16:00	Buurtven
Gijzenrooi Open Air: Simits	Zaterdag 2 oktober 20:00	Buurtven
Gijzenrooi Open Air: Etan Huijs	Zaterdag 8 oktober 20:00	Buurtven
IVN wandeling door Gijzenrooi	Zaterdag 30 oktober 10:00	Kapelletje Riel
Lampionnenoptocht	Zondag 14 november 18:00	Bunderkensven 29

Korte paddenstoelencursus IVN Geldrop in oktober

Over de opruimers in de natuur geeft Harrie Broeksteeg bij IVN Geldrop een minicursus. In twee lesavonden en twee excursies word je (nog) enthousiaster over paddenstoelen. De lessen zijn in natuurinformatiecentrum De Paardestal, in het kasteelpark. Start 4 oktober, afsluiting 23 oktober. Inschrijven kan tot 25 september.

Zwammen in geuren en kleuren

Paddenstoelen kun je het hele jaar door vinden maar het najaar is het topseizoen, althans als het vochtig genoeg is. Niet elke paddenstoel heeft een hoed, steel en plaatjes zoals de rood-witte vliegenzwam. Zwammen zijn er in allerlei vormen, kleuren en maten. Veel namen zijn verklarend of soms juist raadselachtig. Ze kunnen verwijzen naar bijvoorbeeld de verschijningsvorm, geur of bijgeloof. Wat te denken van inktviszwam, droge slijmkop, grote stinkzwam en heksenboleet...

Terwijl de ene natuurliefhebber watertandt van zwaargewichten zoals de reuzenbovist, raakt de andere betoverd door pietepeteurige wielletjes of minuscule slijmzwammen. Zeker als je ook oog hebt voor het kleine, gaat er een grote wereld voor je open. Je gaat steeds meer zien!

Mee op ontdekkingsreis?

Wil jij meer weten over paddenstoelen dan heeft IVN Geldrop een mooie startcursus voor je. De twee lessen zijn op maandag 4 en 18 oktober van 20.00 tot 22.15 uur. Ze vinden plaats in natuurinformatiecentrum De Paardestal, gelegen in het kasteelpark. Docent Harrie Broeksteeg gaat onder meer in op de ecologie, de levenscyclus en bedreiging van de paddenstoelen, de kringloop van de natuur en determinatie (benoeming). Vóór de koffiepauze is er theorie en na de korte pauze is er practicum. De excursies zijn op zondag 10 oktober en zaterdag 23 oktober. Tijd en gebied wordt t.z.t. bepaald.

Info en aanmelden tot 25 september:

Het lesgeld bedraagt € 30,- cursusmateriaal en koffie/ thee inbegrepen (voor leden van IVN Geldrop € 25,-). Uiteraard houden we rekening met de dan geldende coronaregels.

Je kunt je opgeven bij Dorothe Heiligers, dorotheheiligers@hotmail.com, T: 040 2855285.

Na-zomer met Gijzenrooi Open Air

Ook voor deze nazomer hebben we nog een drietal concerten plannen. Omdat het altijd onzeker is, of de weergoden ons goed gezind zijn, zijn de data nog onzeker. We denken dat het verstandig is als mensen dit keer zeker een klapstoel en mogelijk ook een plaid of iets dergelijks meenemen om de avondtemperatuur te trotseren. Natuurlijk verwachten we weer dat ieder voor zijn eigen natje en droogje zorgt!

The Curs

Op 24 (of 25 September) verwachten we de Keltische Folkgroep The Curs op het Buurtven (Eijervan) om 20.00 uur. The Curs komen in september met Irish Folk and Traditional Music. Momenteel bestaat de bezetting uit de Ierse Bill Kinlough (bouzouki), Henk Gebert (backing vocals en gitaar), Lex Straaijer (accordeon), Tanja Pekelharing (zang) en de Gijzenrooise Elly Admiraal (blokfluiten en tin-whistle). Mogelijk doet ook hun nieuwe violist al mee.

The Curs spelen een collectie die teruggaat tot de 15de/16de eeuw. Deze Keltische melodieën waren oorspronkelijk alleen bedoeld om dansers te begeleiden. Dat merk je ook als je ze hoort, je kan amper stil blijven zitten op je stoel. Hun enthousiasme en speelplezier zorgen ervoor dat je als publiek niet alleen luistert maar dat je, als je wilt, regelmatig een actieve rol hebt door mee te zingen of te klappen. Hou je van een sprankelende en actieve muzikale avond? Dan zien wij je graag!

Op 2 Oktober 20.00 uur speelt de Klezmer groep Simits uit Eindhoven. Stichter van het kwartet, Max Silverenberg (zanger en sopraansaxofoon), Kees de Wit (zang, klarinet, fluit, altsaxofoon en cajun); René Vermaes (bandoneon, gitaar, piano en voetbas) en Ruud Sempel (basgitaar). Hun muziek is typisch Jiddisch. Dat betekent vrolijk en ritmisch (simcha in Hebreeuws), maar tegelijkertijd ook droevig

en melancholisch. Simits speelde onder andere in Paradiso Amsterdam, op de Gentse feesten en het Lombokfestival in Utrecht, tijdens het Joods Festival in de Eindhovense Effenaar en in het Muziekcentrum Frits Philips aldaar.

8 oktober om 20.00 uur sluit Singer Songwriter Etan Huijs met Jori van Gemert ons muzikale Cultuur bij je Buur jaar af.

Etan Huijs schrijft intrigerende, subtiele songs, recht uit het hart en op het snijvlak van folk en country. Melancholie ligt altijd op de loer en de schoonheid van de melodie drijft overal boven. Logisch, want al zijn hele muzikale leven laat Etan zich beïnvloeden en inspireren door een aantal oude meesters, de grootheden die een onuitwisbare stempel drukten op het muzikale landschap: Johnny Cash, Neil Young, Bob Dylan en Leonard Cohen.

Etan speelt deze avond samen met zijn vaste zangeres en toetseniste Jori van Gemert uit Cuijk.

Samen zullen ze voornamelijk songs laten horen van het eerder dit jaar verschenen album 'The Monochrome Veil' dat louter lovende recensies kreeg.

Erik van Dijk

Sushi in het Cruydenhuisch

En ineens ben ik een zeventiger.... Dat realiseer ik me nu, twee dagen na mijn verjaardag. Ik geniet nog na: tien dierbare vrouwen om me

Mustafa vertelde dat hij en zijn maat Uzkun voor hun werk elke dag alles vers inkopen, van de beste kwaliteit. Rijst maken kost drie uur, elke dag vers gemaakt, en als die op is kan er bij de zaak niets meer besteld worden en sluiten ze desnoods eerder dan om 22.00 uur.

Gaandeweg de workshop, waarin we tussendoor aten en plezier hadden, werkte Mustafa door aan zijn kunstwerkjes, want dat waren het; je denkt als je het hem ziet doen, o da's simpel, maar bij mij althans kwamen er bepaald geen strakke kunstwerkjes uit....

We weten nu wat chuka wakame (sla van zeewiersliertjes), oshinko (gele augurk) en tamago (japanse omelet) is. Er komt heel wat oefening kijken bij het snijden van verse zalm en de andere bereidingen.

Vóór ik dit stukje typte googlede ik en kwam bij een trailer van een documentaire 'Jiro dreams of sushi', Jiro is hét voorbeeld van de sushimeester, hij verdiende drie Michelinsterren met zijn manier van sushi maken. In de documentaire wordt hij, 85 jaar oud en eigenaar van 's werelds bekendste sushirestaurant in

heen van 12.00 uur 's middags tot 20.30 uur 's avonds. Prachtig weer, onze tuin een terrasje met tafels en parasols en lekkere eetdingen. Tussendoor een rondje Gijzenrooi gelopen: wat zijn de meidoornhaagjes rond de akkers hoog geworden en de maïs niet te vergeten! En ik zag rijpe bramen. Het maakte de dames allemaal niets uit, ze kletsten twee aan twee vrolijk verder.

Om 16.00 uur togen we naar het Cruydenhuisch, waar eigenares Dorien onze gastvrouw zou zijn. We gingen een workshop 'sushi maken' doen en samen het gemaakte opeten. De lange tafel achterin de ruimte met in grote letters 'leren, maken, doen' (hoe toepaslijk) stond gedekt klaar inclusief matjes gewikkeld in plastic folie.

Mustafa van 'I love sushi' was onze leraar. Hij deed eerst voor hoe je 'maki' maakte, een makkie maar niet heus! Toen we het zelf deden bleek pas hoe moeilijk het is om een mooie, strakke rijstrol met vulling te krijgen, die je dan vervolgens met een scherp mes in stukjes snijdt. Dan krijg je die mooie kleuren van zalm, komkommer, avocado etc. te zien. Het team van het Cruydenhuisch verzorgde intussen op een ontwapenende manier de drankjes, wat de gezelligheid verhoogde.

Tokyo, gevolgd. Je ziet het restaurant, hoe het er aan toe gaat en natuurlijk hoe de sushi gemaakt wordt.

Even terug naar Mustafa; dit was zijn eerste workshop en hij was van te voren zó gespannen dat hij vergat de rijst mee te nemen naar het Cruydenhuish. Maar met zo'n troep vrolijke dames, die hem uitbundig complimenteerden, raakte hij al gauw op zijn gemak. Toen ik hem later sprak over dit stukje in het Zegje, zei hij dat hij het heel leuk vond en het beslist vaker wilde doen. Zijn werkplek 'I love sushi' bevindt zich op de hoek van de Roostenlaan/Winkelstraat (voorheen schoenenzaak Donders). Dus mensen, ga voor heerlijke sushi of poké bowls naar www.ilovesushi.nl of 040 3034613 en avontuur bij gelegenheid een workshop bij Dorien van het Cruydenhuish via www.hetcruydenhuish.nl of 040 2024583 !

Marijke Cornelissen

Lampionnenoptocht gaat door!

Hoe mooi is dat? Je maakt thuis een hele mooie lampion. Je zorgt dat je er een mooi lichtje in zit (met een batterijtje, geen echt kaarsje!). Een handig stokje eraan zodat je de lampion goed vast kunt houden. Dan kom je samen met je ouders op zondag 14 november om 18.00 uur naar Bunderkensven 28 en vanaf dat adres loop je samen met een heleboel andere kinderen in een optocht door de wijk. Natuurlijk zorgen wij voor muziek: Coest, een muzikale vriendengroep, loopt met ons mee. Dat maakt het extra feestelijk.

Als we na een half uurtje of drie kwartier weer terug zijn op het Bunderkensven dan staat daar warme chocomel en iets lekkers voor je klaar. Aanmelden hoeft niet.

IVN wandeling door Gijzenrooi, speciaal voor bewoners

Op zaterdag 30 oktober is er een wandeling door onze wijk, de aangrenzende akkers en weilanden en de bosgordel. Deze wandeling, onder leiding van gecertificeerde natuurgidsen van IVN, besteedt aandacht aan de historie van dit gebied, de kenmerkende overblijfselen uit vroeger tijden, het beheer van akkers en weilanden en de rol van Brabants Landschap.

Deelname is gratis, aanmelden verplicht bij: bestuur@gijzenrooi.nl

Wanneer: zaterdag 30 oktober 2021
Waar: start bij het kapelletje op Riel 10.00 uur
Deelname: maximaal 20 personen, geen honden toegestaan
Duur: ongeveer 2 uur, 5 à 6 kilometer

Een kort berichtje dat jullie, lezers, nog te goed hebben:

Esther Denneman liet me weten dat de naam van 'het landje' waar ik vorige keer over schreef, het Wonderbos is geworden.

Marijke Cornelissen

Klaprozen, klaprozen en nog eens klaprozen

De klaprozen in de berm zijn eigenlijk de aanleiding geweest voor dit interview met José. Tijdens de bijeenkomst met onze leesclub vertelt zij enthousiast over hoe zij de hele berm van de sloot voor haar huis heeft ingezaaid met klaprozen, hoe mooi dat straks zal zijn, en hoe goed voor de bijen, de vlinders en voor al die andere insecten.

Als we aan de speciale Oude Wieven thee zitten bij haar in de tuin gaat het niet meer over die klaprozen, maar over al dat fruit in haar tuin: bramen, pruimen, appels, peren, noten, zelfs een randje aardappels en veel kruiden. José vertelt enthousiast over de zelfgemaakte pruimenjam, laat me uit een klein schaaltje proeven. We wisselen ervaringen uit, want pruimenjam maken kan ik ook, maar met een goede oogst peren weet ik geen raad; José wel: schillen, even koken met wat suiker en dan in een potje: perencompote. En anders kun je die overvloedige oogst delen met buren. Helaas ben ik dan net geen naaste buur.

José woont met haar man sinds 1995 in Gijzenrooi, hun dochter is hier opgegroeid, maar is nu voor haar promotieonderzoek in Australië. Destijds waren er al veel eisen waar hun woning in Gijzenrooi aan zou moeten voldoen "op de fiets naar het station, een bushalte vlakbij, scholen in de buurt". Het devies is voor José: gebruik zo weinig mogelijk de auto. De inrichting van huis en tuin is aangepast aan destijds twee fulltime werkende mensen: veel glas, staal, alles efficiënt en praktisch. "Strak, strak, strak is het devies, onderhoudsvrij, efficiënt", maar wel bijzonder smaakvol ingericht. "En ruimte geeft rust". Die duidelijke opvatting straalt José in alles uit.

José is opgeleid als socioloog/planoloog maar heeft in de tweede helft van haar carrière vooral gewerkt als marktonderzoeker voor Philips Lighting. Niet als consumentenonderzoeker, maar door samen met architecten, landschapsarchitecten en lichtontwerpers te zoeken naar vernieuwing in verlichting voor buiten, kantoren, winkels, scholen en industriehallen. Haar onderzoeken leidden tot nieuwe producten, slanke en vooral slimme ontwerpen. Ook

de lantaarnpalen in onze wijk zijn uitgerust met vele mogelijkheden voor intelligente verlichting. "Helaas" verzucht José, "die toepassingsmogelijkheden worden nog niet gebruikt".

Na haar pensionering wilde José graag iets met de natuur doen: "ik wandel veel, ik ben graag buiten". En ze is begaan met natuur en milieu. Daarom besluit ze eens wat meer kennis op te doen over vogels, bomen, planten. Zo komt ze bij IVN Geldrop terecht. En ze is blij verrast: "een gedegen, groot aanbod, laagdrempelig, een geweldige sfeer". José is er enorm enthousiast over. Opleiding, functie, dat wat je gedaan hebt in je werkzame leven, speelt hier geen enkele rol. Je kunt gewoon jezelf zijn en je steentje bijdragen. Dat hebben ze in Geldrop ook snel in de gaten, dus het bestuur weet haar te strikken om het jubileumboekje te maken. Maar liefst vijfenzeventig pagina's schrijft José over de geschiedenis van de IVN in Geldrop, ze houdt interviews met leden en buitenstaanders, geeft overzichten van de activiteiten van werkgroepen en educatieve projecten op scholen. Ze is nog steeds enthousiast over de betrokkenheid van al die deelnemers, de organisatoren, maar ook over de burgemeester en de wethouder van Geldrop. En dat lees je terug in het jubileumboekje over vijftig jaar IVN Geldrop.

Sinds kort is José bestuurslid van de IVN Geldrop. IVN staat voor 'het Instituut voor Natuureducatie en Duurzaamheid'. En dat doel ligt dicht bij haar hart: "ik probeer jong en oud aandacht voor de natuur en het klimaat mee te geven". Voor een groene en toekomstbestendige maatschappij. Ze is ervan overtuigd dat je met een groep als IVN Geldrop invloed uit kunt oefenen. In de gemeente Geldrop staat men er echt voor open. Daar worden bermen niet ruw gemaaid, daar is een natuurvriendelijk en milieubewust beleid op ingezet.

Zij ervaart het als een heel verschil met Eindhoven. "Kijk eens naar al die prachtige bermen in Geldrop". Dat zouden wij hier in Gijzenrooi ook wel willen. Maar dan moeten we doen wat José gedaan heeft: zaden verzamelen en dan zelf zaaien. Dan hebben wij volgend jaar misschien ook wat zij heeft: klaprozen, klaprozen en nog eens klaprozen.

Greetje Heijmans

Uit het leven van een oppas-oma (3)

Binnenkort wordt Lisa vier en dan mag ze naar school. Nog een paar woensdagen zal ze gebracht worden en dan komt er een eind aan een periode van acht jaar regulier oppassen. Zusje Iris van acht en Thijs van zes gingen haar voor. Wat ik vooral zal missen is die grappige kindergeest...

Laatst waren we in het speeltuintje en er pakten zich donkere wolken samen, dus ik zei 'Kom Lies, we gaan naar huis'. Ze pakte haar loopfiets en we haastten ons langs de begraafplaats. 'Wat staan er leuke parapluutjes op jouw regenjas Lisa, met poesjes', zei ik. 'Nee oma, dat zijn katjes'. 'O', ik weer, 'wat is dan het verschil tussen een poesje en een katje?' 'Nou, poesje is zijn voornaam en katje zijn achternaam'.....

En de interesse bij het koken. Als ik tegen vijven begin, sleept ze een kruk bij het aanrecht en staat het liefst met haar neus boven op de pannen en de snijplank. Ze wil mee-roeren en pelt de uien vast af, breekt boontjes en wil alles proeven.

Tja, kleine meisjes worden groot en ze verheugt zich op de nieuwe BSO want ze zijn pas verhuisd, en 'alles is daar leuk!'.

Het zal voor ons vast wennen zijn, maar er komt ook weer ruimte voor andere dingen. Ik denk aan 'wanneer hebt u voor het laatst iets voor het eerst gedaan'...

Marijk

Ben je benieuwd naar de cursussen en werkgroepen van de IVN in Geldrop?

De vogelwerkgroep,
de paddenwerkgroep,
de bomenwerkgroep, de
paddenstoelenwerkgroep,
de werkgroep natuurfotografie of
de vlinderwerkgroep?

Zou je ook wel lid willen zijn van zo'n fijne club? Kijk dan eens op de website: www.ivn.nl/afdeling/geldrop.

En voor twee euro per maand ben je al lid, je bent van harte welkom!

**VRIENDEN
VAN GIJZENROOI,
VOLG JE WIJK OP**

> [FACEBOOK.COM/
GROUPS/GIJZENROOI](https://facebook.com/groups/gijzenrooi)

Wil je meer weten over wat er in je wijk gebeurt? Volg ons dan op facebook.com/groups/gijzenrooi. Of zoek in Facebook op Gijzenrooi.

Gijzenrooi

De vennen van Gijzenrooi deel drie: Biesven en Grevenschutven

Weer twee prachtige vennen die de moeite van het bezoeken waard zijn. Voor het Grevenschutven moeten we nog even een half jaartje geduld hebben, ze zijn volop bezig om het hele agrarische gebied om te toveren tot natuurgebied. Uiteindelijk wordt ook het Grevenschutven toegankelijk via een wandelpad. Als je het nu probeert te bereiken, staan grote hekken en zelfs camera's je op te wachten.

Biesven

De naam Biesven komt vaker voor. Het bekendste Biesven ligt op de Leenderhei. Hoe het aan zijn naam komt is niet moeilijk te raden; het ven is omgeven door de vochtminnende biezten die vrij algemeen voorkomen. Voor een wandeling of een fietsroute over de Leenderhei naar het Biesven is de Achelse Kluis een goed startpunt en een nog beter eindpunt. Ga vanuit de Kluis de asfaltweg naar de Leenderhei op, de Petrus van Eijnattenweg. Nadat je zowel links als rechts een ven gepasseerd bent – dit zijn het Klein- en het Groot Kraanven – kom je na

ongeveer twee kilometer bij een bosrand. Ga hier linksaf een zandpad in en na ongeveer achthonderd meter vind je aan je linkerhand het Biesven.

In de buurt van Duizel ligt ook nog een Biesven, maar dat is een tijd geleden 'gepromoveerd' tot visvijver. Het ligt aan de rand van een industrieterrein aan de Biesvendreef, een weg die evenwijdig loopt aan de afrit dertig van de E3 (A67) naar het gelijknamige E3 strand, tegenwoordig landgoed Duynenwater. Even ten noorden van Borkel ligt nog een ven dat Biestven heet, een klein vennetje links van het fietspad van Borkel naar de Malpie bij Valkenswaard. Je vindt het in de buurt van de eerste bocht naar rechts.

Grevenschutven

Het Greve(n)schutven ligt ongeveer midden in de driehoek Valkenswaard-Leende-Aalst. Een klein stukje ten westen van de A2 naar Maastricht en ongeveer halverwege de hut van Mie Pils en restaurant Jagershorst aan de weg Valkenswaard-Leende. Het Greveschutven zelf is helaas niet toegankelijk.

Het ven heeft een verbinding met de visvijvers die oostelijk van Valkenswaard liggen. Hier stroomt de

Biesven

Grevenschutven

Tongelreep doorheen. Een riviertje werd vroeger vaak door een ven geleid omdat het water in de vennen van nature voedselarm is en zodoende weinig te bieden heeft voor de vissen. Een beek of riviertje is wel voedselrijk, vandaar. Vis was nodig voor de vrijdagse vastendag, zodat de natuur een handje geholpen werd door de eigenaren (vaak kloosters of de adel) om de visstand te verbeteren. Het water van de Tongelreep wordt ook nu nog naar het ven geleid, waar het geslut of opgestuwd wordt. Er is een viskwekerij met een stelsel van sloten, stuwen en visvijvers, die samen met het ven één complex vormen. De visvijvers zijn poelen die honderd jaar geleden uitgediept zijn. Het ven is veel ouder en staat al op oude kaarten rond 1600 aangegeven.

Omdat Greven ook 'van de graaf' kan betekenen en een schut een stuw of sluis is, leek de naam Grevenschutven erg verklaarbaar, maar er is ook een betere lezing. De naam Grevenschutven is een verbastering van Greven hut ven, het ven bij de hut (kroeg of herberg in het buitengebied) van de familie Greven. Of hiermee de latere Heezerhut bedoeld wordt (nu een boerderij) die ten zuiden van

het ven ligt, is niet zeker.

De Aalsterhut – nu de hut van Mie Pils – maakt ook aanspraak op de oude naam Greven Hut.

De visvijvers zijn nu natuurgebied geworden. Sommige zijn te voet bereikbaar vanaf de weg Valkenswaard – Eindhoven via het Philips de Jongh Wandelpark of vanaf de weg Valkenswaard - Leende ten noorden van het industriegebied Schaapsloop. Het kost wat moeite om je weg te vinden, maar er zijn mooie pittige wandelingen te maken, zonder helaas het Grevenschutven te bereiken. Je kunt het ven ook benaderen door vanaf de Hut van Mie Pils naar het zuiden te lopen, maar dan loop je wel in een heel ander soort natuurgebied.

Dat was namelijk vroeger landbouwgrond, maar gaat nu op de schop om er een gevarieerd natuurgebied van te maken, compleet met wandelpad en uitzichtpunt. Gereed vanaf februari 2022.

Kees van Vessem en Wiefse Coebergh van den Braak

Potje voetballen?

Op de Gijzenrooise Klep-app zie ik in juni regelmatig een oproep voorbijkomen. "Zin om vanavond te voetballen? Kom om 19.00 uur naar het Buurtven." En blijkbaar zijn er steeds meer kinderen uit de buurt die het erg leuk vinden, want als ik er op een avond heen fiets zijn er zo'n tien tot twaalf kinderen (ja, jongens en meisjes) aan het voetballen. De initiatiefneemster is Nathalie. Zij is moeder van vier zoons en zij merkte dat er in deze tijd behoefte is aan samen ongedwongen een potje voetballen. Dus via de Klep-app is een aparte groep aangemaakt van ouders die kinderen hebben die af en toe mee willen doen; er zijn al twaalf aanmeldingen.

Het leuke van deze actie is dat er weinig organisatie voor nodig is. Wordt het een mooie avond? Is er een ouder die een beetje toezicht wil houden op de groep om te zorgen voor een klein beetje sturing en bemiddeling? Dan kan er een berichtje uitgaan met het tijdstip van de aftrap.

Op deze mooie zomeravond zitten er wat ouders op het bankje te kijken naar de voetballende kinderen. Af en toe wordt er een aanmoediging geroepen. Soms moet het enthousiasme een beetje

afgeremd worden. Pieter, vader van drie jongens, komt even het parkje in gewandeld. Ook hij juicht het initiatief toe. De uitgelaten deelnemers hebben nog wel wat te wensen: een set goaltjes, hesjes. Dat zou best geregeld kunnen worden, maar het probleem is altijd: wie bewaart deze spullen? Waar is voldoende opslagruimte in de buurt? Wie let er op? Nathalie biedt haar garage aan. En dan blijkt dat er ook al hesjes beschikbaar zijn om teams te maken. Die liggen bij vader Michel. Ik spreek met de ouders af dat ze met een plan komen. En ja, dan weten de kinderen ook nog wel wat: een halfpipe skatebaan. Dat zou pas gaaf zijn. Maar daar is wel veel meer voor nodig aan onderzoek, geschiktheid van het terrein, geluidsoverlast voor burens en totale onderhoudskosten. Dus dat vergt heel wat meer dan een paar goaltjes die opgehaald kunnen worden bij de buurvrouw om op een mooie avond gewoon lekker te voetballen. Heerlijk. Een potje voetballen!

Greetje Heijmans

Wijkinfo over voormalige stortlocatie

In maart 2021 kreeg een deel van de wijkbewoners opnieuw een bericht van de gemeente over de grondwaterverontreiniging. In de periode 1951-1971 is Gijzenrooi in gebruik geweest als stortplaats. In 2010 is deze stortplaats gesaneerd, dat wil in dit geval zeggen: afgedekt met een dikke laag schone grond. Helaas is er wel sprake van grondwaterverontreiniging. Jaarlijks wordt het grondwater gecontroleerd, de verontreiniging bevindt zich nu op een diepte van 34 meter en strekt zich in een lus uit richting het Zwanenvan. Het was de bedoeling dat er een stabiele situatie zou ontstaan in tien jaar en dat de verontreiniging dan weer zou afnemen. Helaas blijkt uit metingen dat dit zeker niet gehaald wordt. De pluim verontreinigd water wordt veel groter dan voorspeld (geen 600 meter maar 1150 meter lang), en die stabiele eindsituatie bereikt men nu pas in 2070! Dat is een

zeer onwenselijke situatie. De gemeente gaat nu onderzoeken welke maatregelen genomen moeten worden om het saneringsplan te laten slagen. Daar zal de gemeente de komende zes maanden aan werken en dan horen we meer. Wordt dus vervolgd!

Greetje Heijmans

Onze postbezorger Sten zwevend door de wijk

Na onze surprise actie heeft Sten nog wekenlang gezweefd door de wijk. Enerzijds omdat hij nog steeds in de zevende hemel vertoefde vanwege onze geweldige actie, anderzijds omdat hij nóg meer verbinding met wijkbewoners had, nóg meer praatjes maakte en daarna als een haas zo snel weer naar zijn auto moest rennen om toch nog enigszins op tijd alle pakjes bij iedereen afgeleverd te hebben. Daarnaast is hij nog eens uitgebreid verwend door mensen die deze actie via de apps hadden gemist maar Sten wél graag wilden feliciteren en verwennen ter ere van zijn huwelijk. Sten vertelde me dat ze het cadeaugeld nog even op de bank hebben gezet, omdat ze met alle coronamaatregelen

geen risico wilden lopen op een mislukte reis. "Het staat veilig op de bank en dan kunnen we lekker volgend jaar gaan genieten!".

Wiefse Coebergh van den Braak

Kaas kopen

Halima is Somalische. Een intelligente meid van 24, bijna klaar met haar inburgeringscursus. Sinds vier jaar is ze in Nederland en sinds twee jaar ben ik -een middag in de week- haar 'taalcoach'. Dan zitten we in de bieb, kort gezegd, taal oefeningen te doen. Nuttig, zeker, maar inburgeren is meer dan taal alleen. Dus gaan we er na het taal oefenen vaak nog even op uit en doen dan wat Nederlanders vaak

voor je iets kan kopen?" leg ik uit. En: "Elke kaas heeft z'n eigen smaak". Aarzelend doet ze me na. Maar oude kaas blijkt niet de beste manier om je kennismaking mee te beginnen, ze vindt hem veel te scherp. De jonge kaas op een ander tafeltje bevalt beter, ze neemt meteen nog maar een stukje.

De kaasboer ziet het met zichtbare pret vanuit zijn marktkraam gebeuren. "Deze vind ik heel lekker" zegt ze tegen me, "die wil ik wel". We lopen naar de kraam en ze wijst naar de jonge kaas die ze

net geproefd heeft. Dan is het deze, wijst de man op een kaaswiel, zo'n grote ronde kaas, achter zich en tilt, of liever torst hem met het nodige pathos op de toonbank. "Deze maar doen dan?" vraagt hij quasi serieus. Ze knikt een beetje verlegen. "Dat is dan €94,95". Hij blijft in zijn rol als hij onverstoord verder gaat: "heb je een tasje bij je waar hij in kan?"

Ze kijkt eerst de kaasboer en dan mij hulpeloos aan, waarop we alle drie in lachen uitbarsten... Kijk, denk ik, dat is inburgeren, als je de humor van een Brabantse marktkoopman snapt. Met een mooi afgestoken stukje jonge kaas in haar tas verlaten we de vriendelijke kaasman. Op naar de Blokker. Want zo'n oer-

Hollandse kaasschaaf heeft ze nog niet, die moet er nog komen. Want waar ben je tenslotte zonder kaasschaaf in Nederland?

Tauros

doen, naar de markt gaan bijvoorbeeld. Zo ook die dinsdagmiddag. Halima wil graag kaas kopen maar weet niks van Nederlandse kaas en weet ook niet goed hoe dat moet, hoe je dat doet. Bij de kaaskraam aangekomen staan we even te kijken, ik probeer door háár ogen te kijken, en ja, dan is er veel te zien. Verspreid voor de kraam staan diverse proeftafeltjes naar ons te lonken. Met rood-wit-blauwe vlaggetjes versierde blokjes kaas van diverse kaassoorten zijn uitnodigend op bordjes klaargezet. Glimmende kaartjes leggen uit wat je proeft met de prijs per kilo erbij. Ik pak een prikkertje met een stukje 'Old Amsterdammer' en steek het met smaak in mijn mond. Halima kijkt me met grote ogen aan. "Mag dat" vraagt ze, "moet je dat niet eerst betalen"? Ik lach, en knik haar bemoedigend toe hetzelfde te doen. "Je moet toch eerst weten wat je lekker vindt

Maaien of niet maaien op het Diepmeerven?

In de verte hoor ik een zware machine aankomen. Het geluid komt langzaam dichterbij. Wordt de straat geveegd? Worden de afvoerputten vrij gemaakt van zand en bladeren? Of is het de maaimachine die de berm van het Diepmeerven twee keer per jaar maait? Help, het is de maaier. Een enorme machine van Van Stipdonk Landschapsinrichting. Voordat ik naar buiten ga krijg ik al het eerste appje binnen van een bewoner aan het Diepmeerven die al tijden de berm aan zijn 'overkant' maait en zorgt dat die er een beetje fatsoenlijk uitziet. Zoals meerdere bewoners dat doen. Maar daar kan deze machine niets mee: de schaaf gaat over de berm en neemt grote scheppen zand mee: zo wordt de berm zo ongelijk dat maaien met een kleine bermmaaier straks helemaal niet meer gaat. En de gaten van de vorige keer waren net door de buurtbewoner gedicht met extra zwart zand uit een te renoveren tuin en opnieuw ingezaaid met gras. Alle werk en zorg voor niets!

De chauffeur van de grote machine kan er ook niets aan doen, hij werkt nu eenmaal met een maaimachine die ook rondom vijvers en plassen en langs snelwegen maait en dan werkt zijn maaier prima. Ik bel opzichter Stefan en die legt uit dat Van Stipdonk dit werk van de gemeente heeft aangenomen. Natuurlijk tegen een scherpe, concurrerende prijs. En dat kan niet als je met kleine machines voorzichtig de slootkanten aan het Diepmeerven wilt maaien.

Stefan verwijst me naar Frank Verhagen, de beheerder natuurlijke gebieden van de gemeente Eindhoven. Ik stuur hem een mailtje, 'mag ik even bellen?'. En ik krijg binnen een paar uur een telefoontje terug, hij zit in de auto en wil even persoonlijk komen kijken en uitleggen. Dat is wel erg veel service, ik stel het zeer op prijs dat Frank zo snel reageert.

Samen met hem bekijk ik de beschadigde bermen. Frank vindt het erg meevallen. Hij springt zelfs een keer over die brede sloot want hij ziet er een orchidee in bloei staan. En hij legt uit: de sloot wordt beheerd door het waterschap. Zij

maaien twee keer per jaar de slootkanten, niet de berm! En het groen dat uit de sloot komt gooien zij in de berm. De gemeente moet er dan voor zorgen dat het opgeruimd wordt. In het slechtste geval blijven die bergen groenafval enkele weken liggen. Goed afstemmen is dus belangrijk, maar dat lukt niet altijd. En als de bermen niet gemaaid zijn is het helemaal onmogelijk om dat groen uit het hoge gras op te scheppen. Dat doet ook weer zo'n verschrikkelijk grote machine. Weer nieuwe gaten. Frank zegt: "wij van de gemeente zijn niet als de servicemanagers van Centerparcs, waarbij de gasten achterover kunnen leunen omdat alles voor hen gedaan wordt, we zijn meer een conciërge: we doen alleen het noodzakelijke". En als er meer gedaan moet worden dan kost dat meer geld uit de gemeentekas en dat geld wordt door ons samen opgebracht via de belastingen.

Frank praat ook nog met een paar bezorgde bewoners, licht toe en legt uit. Het bermgras laten staan kan ook niet: de lange halmen hangen dan over het fietspad, de fietsers gaan meer op het midden van de weg fietsen om die halmen (en wilgentakken) te ontwijken en dat is weer gevaarlijk. Ik opper of er niet een mengsel van bermbloemen gezaaid kan worden: dan ziet het er in ieder geval beter uit en het is ook weer beter voor de vlinders en de bijen. Daar heeft hij nog wel een goede tip voor: verzamel in de komende maanden de zaden van bloeiende bermbloemen, droog ze en zaai ze dan in de berm na de tweede maaibeurt van het jaar, in het najaar. Misschien hebben we dan meer bloeiende bermen, en minder stress van grote maaimachines.

Greetje Heijmans

Een kunstje doen

In het Zegje van juni 2021 schreef onze vaste columnist Gijsz over zijn ontmoeting met een licht, beweeglijk en veerkrachtig object, iets wat hij Takkie noemde. Eigenlijk een instant kunstwerk in de wijk. Mooi door hem beschreven. Het inspireerde in ieder geval een andere wijkgenoot, Tonnie. Ook zij komt wel eens een 'kunstwerk' tegen in de wijk. Zij vertaalt het dan naar een echt kunstwerk. Zie hier haar correspondentie met Gijsz.

Beste mijnheer (Gijsz)

Ook 'n kunstje gedaan!

Wat mijn dag ook eens helemaal goed maakte, tijdens een mooie wandeling in Gijzenrooi, was een wel heel erg groot 'Takkenbeest'! 'n Foto gemaakt en geschilderd en nog even geabstraheerd!

Tijdens iedere wandeling zie ik wel iets interessants, is het geen takkenbeest dan wel een vies oud deurtje. Foto gemaakt, geschilderd en geplaatst in mijn rij schilderijen van 'vieze, oude deurtjes'.

Kwam enkele dagen later weer langs die stal en tot mijn verbazing hing er 'n nieuw deurtje in de oude muur! Het was nog niet 'vies', maar het mag toch meedoen!

Nu hangen ze gezellig naast elkaar!

Er valt heel wat te ontdekken in Gijzenrooi!

Groet van Tonnie

Keyboardcentrum Eindhoven

In de afgelopen jaren is er in het Zegje regelmatig aandacht besteed aan Gijzenrooiers met een eigen zaak, ondernemers dus. John Hanraths is er zo een: hij woont midden in Gijzenrooi en is eigenaar van het 'Keyboardcentrum' gelegen aan de Heezerweg 93 (binnen de rondweg), op een steenworp afstand van Gijzenrooi.

Een vaak overeenkomende eigenschap bij ondernemers is “de handen uit de mouwen steken”. En dat kun je ook hier wel zeggen. John Hanraths zit en staat niet stil, het uurtje dat ik in de winkel ben om zijn verhaal te horen. Hij weet veel, zo niet alles van digitale piano's, keyboards, synthesizers, ja tot aan accordeons toe. Ze staan

in de grote ruimte in groten getale uitnodigend opgesteld, klaar om uitgete probeerd te worden. En dat is precies wat John en zijn collega Sander willen en wat op de website staat: “een muziekinstrument moet je kunnen horen, voelen en beleven”. Je moet er dus makkelijk kennis mee kunnen maken, begrijp ik.

Het is dan ook een levendig gebeuren in de winkel want je loopt er makkelijk naar binnen. Gewoon om informatie te vragen, een piano uit te proberen of een reparatie af te spreken. En dan heb je aan het klantenbarretje al gauw een kop koffie voor je neus. Want praten over z'n digitale piano's doet John graag. Met enthousiasme vertelt hij over de vele digitale mogelijkheden van de huidige generatie muziekinstrumenten (zoals het kunnen koppelen aan je iPad via Blue Tooth) die het plezier in muziek maken, ook voor kinderen, enorm vergroot heeft.

John heeft het van geen vreemde, hij is via zijn vader, die er al ervaring in had, in de 'business' terecht gekomen. Al snel na de start van zijn zaak aan de Heezerweg in 1993 werd de ruimte te klein. De ontwikkeling van 'twee-klavier orgels', zoals je die in de jaren '70 en '80 nog in veel huiskamers zag, via de eerste generatie keyboards tot de digitale toetsinstrumenten van nu eiste een andere omgeving met meer ruimte. Maar het duurde tot 2002 voor een geschikt groter pand, dat ook nog in de buurt lag, gevonden werd.

Ook dit pand, aan de Heezerweg, is nu eigenlijk te klein. Er is winkel- en magazijnruimte tekort. Maar groter wil Hanraths ook weer niet, om het karakteristieke “ons kent ons” gevoel niet kwijt te raken, de drempel moet laag blijven. En dat lukt aardig gezien de clientèle: ouders met kinderen, beginnende muzikanten, maar ook professionals. Ze komen om te kopen, om te huren, omdat ze vragen hebben, of gewoon, voor die kop koffie. En toevallig of niet, aan de overkant van de straat zit een muziekschool, en dat kan heel handig zijn.

Paul de Meurichy

Gijzenrooi MidZomerAvond zaterdag 17 juli

Dat is boffen! Na het grillige weer van de laatste weken, met een hoop regenbuien, schijnt op zaterdag 17 juli de zon. De dag van de MidZomerAvond. Dat hebben we dan alvast binnen als het festijn om 19.30 uur in het 'Central Parc' van Gijzenrooi van start gaat met het optreden van Cirque Magnifique, een voorstelling voor de Gijzenrooiertjes: twee reizende muzikale clowns komen in een verlaten minicircus terecht, er is geen artiest te bekennen. Ze besluiten dan maar om zelf de show te maken en de harten van het jonge publiek te stelen. En dat publiek vindt het prachtig. Met hun neus zowat bovenop het kleine podium, pardon, arena, wordt er gretig en met veel plezier meegeleefd met de tovertrucs en gekke capriolen van de clowns. En wanneer die het zelf even niet goed afkunnen, springen een paar kleine kunstenaars met graagte bij om de boel te redden. Op 'de bult' in het parkje zien ouders en andere buurtbewoners het spektakel met veel plezier aan.

Na de finale act met 'balancerende clown op vijf stoelen' wordt Cirque Magnifique natuurlijk met een flink applaus bedankt en afgelost door de

Beatles tribute band BeApple. De 'Eindhoven Four' (met een vette knipoog naar de 'Fab Four', weet u wel?) trakteert het publiek op een verfrissende interpretatie van een hele reeks Beatles juweeltjes. Ze trappen af met 'A Hard Day's Night' maar pas nadat ze het fameuze beginakkoord hebben uitgelegd waarmee dit nummer wereldberoemd is geworden. Naast de nummers uit de begintijd komen ook de latere aan bod. Zelfs de legendarische Sgt Pepper's komt langs waarbij vanuit de achtergrond violen en blazers kunstig worden ingevlochten in het live gebeuren. Hoewel het zelf meegebrachte zitmeubilair velen uitnodigt tot blijven zitten weerhoudt dat aardig wat mensen niet van een dansje waarbij de voorzitter van de bewonersvereniging het goede voorbeeld geeft. De meegebrachte hapjes en drankjes worden gastvrij met elkaar gedeeld.

Geslaagde avond? Zeker! Met dank aan het organiserend comité.

Hopelijk volgend jaar weer, zónder de verplichte eigen stoelen en mét die oude vertrouwde consumptiebonnen.

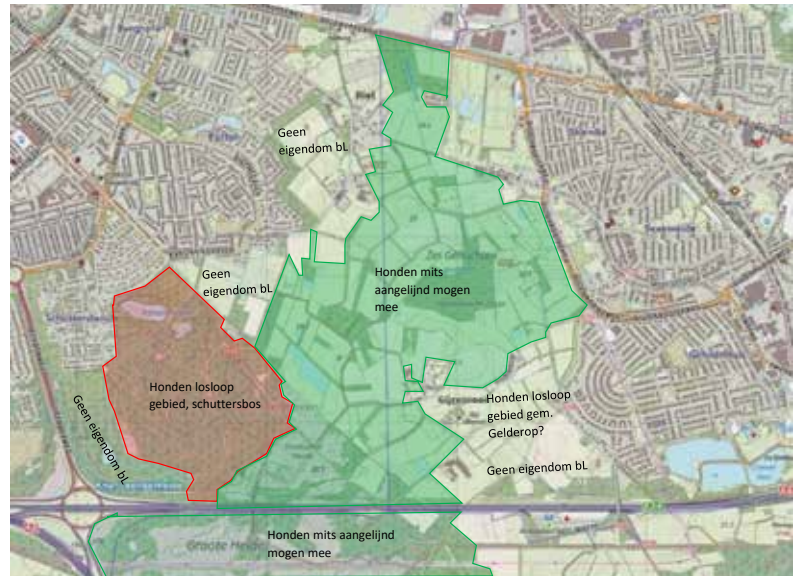
Paul de Meurichy

Mogen honden loslopen of niet?

Een buurtbewoner mailt me: volgens haar is er een gebied bij het Kanunnikensven waar honden wel los mogen lopen. Ik kan me niet goed voorstellen waar dat dan zou zijn, dus we besluiten om samen een wandeling te maken. Met hond Pip.

We steken het Kanunnikensven over, het pad langs het weiland. Daar komen we het eerste bordje tegen: de toegang is verboden met loslopende hond. Dus hier moet de hond zeker aangelijnd zijn. Als we de Heezerweg oversteken staat er een nieuw bordje: van Brabants Landschap dit keer, en daarop staat: Stratumsche Heide: honden, mits aangelijnd, mogen mee. Duidelijk, aan de lijn dus. We lopen langs de Heezerweg richting de basisschool en daar staat eenzelfde bordje lijkt het, maar daarop staat niets meer vermeld over honden. En bij het parkeerterrein bij Schutterbos staat eenzelfde bordje zonder aanwijzing over honden. Dat is verwarrend. Een mailtje naar Brabants Landschap wordt heel snel beantwoord. Het stukje Schuttersbos is inderdaad een gebied waar honden los mogen lopen. Brabants Landschap gedooft dit omdat er bij hondenbezitters een grote behoefte bestaat aan een vrij uitloopgebied. Bovendien ervaart Brabants Landschap tegelijkertijd een gebrek aan mogelijkheden om een verbod goed te handhaven. Maar er blijven wel regels gelden! Als hondenbezitter moet je een zakje of schepje bij je hebben om de hondenpoep op te ruimen. En dat moet altijd en overal. Dus ook als je hond tussen

de struiken naast de bospaden poept. Het is zelfs de bedoeling dat de hond op de paden blijft maar dat lijkt niet echt handig als de hond los mag lopen. Ook Pip snuffelt fanatiek onder de struiken, ze heeft het duidelijk naar haar zin.

Voor de hondenbezitters is dit goed nieuws: het is best een flink stuk bos waar de hond niet aan de lijn hoeft. Grofweg gelegen tussen de Leenderweg, de snelweg A67 en de Heezerweg tot ruim voorbij het woonwagenterrein.

Natuurlijk blijft het belangrijk dat alle wandelaars en andere recreanten rekening met elkaar houden. Dus geen loslopende honden tussen ouders met kinderen die net hun kleedje hebben uitgespreid aan de rand van een van de vennetjes daar. Maar ook geen fietscrossers op paden waar dat niet is toegestaan en zeker geen quads.

Greetje Heijmans

Badmintonners gezocht!

Wie: dames/heren 40+

Wat: dubbelspel, recreatief/serieus

Waar: Sporthal Reis van Brandaan Kanunnikensven 1

Wanneer: Iedere dinsdagavond vanaf 20.15 uur

Kom eens vrijblijvend kennis maken of meespelen! Gezellig!
Aanmelden via communicatie@gijzenrooi.nl

Hart voor dieren

Op een keer zag ik een jongedame wilgentakken knippen van een omgevallen wilg bij de vijver achter de bushalte. Nieuwsgierig geworden vroeg ik wat ze aan 't doen was. "Ik ben wilgentakken aan 't knippen voor de geiten en schapen in de dierenweide, Toon en Elly's Beestenboel. Dat vinden ze lekker en in de schors zitten vitamines, mineralen en salicine, dit is een pijnstiller die ook in aspirine zit". Daar wilde ik meer van weten. Deze jongedame heet Paquita en zij is een van de drie vrijwilligers uit Tivoli die voor de dieren zorgt. Ze werkt hier op vrijdag, zaterdag en zondag vanaf 9.00 uur stipt. De werkzaamheden bestaan uit de dieren voeren, maar ook de beide dierenweiden schoon harken, waterbakken schoonmaken en weer vullen, in het slaapverblijf de natte plekken eruit halen en schoon stro erin. Een keer per maand gaat in het hele slaapverblijf het vuile stro eruit, met de hoge drukspuit schoonmaken en nieuw stro erin. En dat werk doet ze met hart en ziel. Ze houdt echt

van de dieren en de dieren van haar. Ze houdt alles piekfijn schoon. De stallen, de drinkbakken, de voederplaatsen, de paadjes en het grasveld. Er is zelfs een klein badje waar de ganzen heel blij mee zijn. 's Nachts kunnen de dieren naar binnen als ze willen. In de gezellige warme stal hangt een ruif voor hooi die een lieve gever geschonken heeft. "Ja", vertelt ze, "het gras van het grasveld is eigenlijk niet eetbaar voor onze dieren. Eigenlijk moet het geverticuteerd worden en daarna ingezaaid met speciaal DCM praterio zaad. Dit is ook al gedoneerd". (Nou dát lijkt mij wel logisch). Helaas denkt de gemeente daar anders over... De gemeente is de eigenaar van deze tuin en dus moeten de vrijwilligers steeds contact onderhouden

over het voer, de dierenarts, reparaties en eventueel nieuwe dieren.

De dieren, dat zijn de twee witte ganzen Guus en

Katrien. En verder de witte berggeiten Laurana, Cinderella en Bella. De kleine lichtbruine schapen zijn Zuid-Afrikaanse Kameroenschapen. De leider heet Kira. Chic heeft een witte achterpoot. De andere twee heten Shauna en Rosa. Ze hebben een bijzondere vacht; die hoeft namelijk niet geplukt of geschoren te worden. Hij valt er vanzelf af. En de vogels zijn er ook blij mee; ze plukken de vacht voor hun nesten! Grappig om te zien. En verder lopen er nog twee moederschapen met ieder twee lammetjes. Dit ras is het Heidense schaap. Aan de stal is een grote borstel gemonteerd waaraan de dieren zich heerlijk kunnen krabben. En sinds kort hebben we ook vier Indische loopeenden. Helga, een andere vrijwilliger, heeft ze namen gegeven: "David, Freddy, Prins en Michel".

Terwijl we staan te praten worden de twee ganzen tijdens hun bad verjaagd door 'n stel zwarte kauwtjes. Die willen ook in bad. De ganzen vinden het allemaal goed. Er heerst rust in de tuin. Alle

dieren zijn ontspannen en op hun gemak. De Kameroenschaapjes staan gezellig met z'n drieën tegen elkaar aan te dutten met hun kop bijna op de grond.

De buitenruif waaide nog wel eens om. Onder de ruif is het nu betegeld zodat hij steviger staat. En wanneer het hard waait blijft hij nu staan. Het initiatief hiervoor kwam van Paquita.

Wat de dieren kunnen waarderen zijn appels, wortels, sla (voor de ganzen) en brood. Mensen die naar de dieren komen kijken kunnen dit soort eten neerleggen, net binnen de omheining. Daar zijn vier voederplaatsen gemaakt door middel van tegels. Er hangt een duidelijk bord boven waarop te lezen is wat zoal geschikt is voor de dieren. Doordat het voedsel op de tegels wordt gelegd eten de dieren het op. Als het op het zand wordt gegooid willen de dames het niet... En geef ze eens ongelijk.

Paquita vertelt wat mensen wel eens over het hek gooien: "pizza's, shoarma,

macaroni, rijst, honden- en kattenbrokken". Lieve mensen doe dat niet, de dieren lusten het niet en de vrijwilligers moeten het snel opruimen zodat er geen ratten op afkomen. Wat ook niet de bedoeling is, is dat er dieren in de tuin worden gezet die men niet meer wil hebben. Laatst werd er een baby geitenbokje over het hek gezet. Dat werd meteen belaagd door de volwassen geiten en aangestoten met de hoorns. Echt zielig. Paquita is een traject

gestart met Yuverta Eindhoven (voorheen Helicon). Dit is een kleine school waar aandacht is voor de natuurlijke omgeving, duurzaamheid en omgaan met elkaar. Ze hebben een vmbo, het Groene Lyceum en mbo. Op het Groene Lyceum verbinden ze theorie en praktijk, dus je leert door te denken en te doen. Je loopt stage en je doet onderzoek. Ze werken zo veel mogelijk in echte (praktijk-)situaties in een groene omgeving.

Leerkrachten Groen & Dierverzorgen van deze school komen in september 2021 met een aantal leerlingen praktijklessen uitvoeren. Paquita gaat de leerlingen daarna begeleiden en krijgt ook opdrachten die de leerlingen in de praktijk kunnen doen. Het is een win-winsituatie voor beiden. Haar dochter Laurana gaat hier na de vakantie haar derde leerjaar doen. Op zaterdag helpt ze mee in de tuin. Paquita zit inmiddels al drie jaar bij de ouder-activiteiten-groep op haar school. Vandaar de goede connectie.

Als er mensen zijn die ook graag als vrijwilliger in de tuin willen komen werken, dan kunnen ze dit melden bij Paquita. Het werk is niet vrijblijvend.

Als je je opgeeft moeten de dieren wel op je hulp kunnen rekenen. Ze zijn totaal afhankelijk van ons, mensen. Maar je kunt natuurlijk ook altijd een gezellig praatje komen maken met de vrijwilligers als ze op de tuin zijn of je kunt op hun Facebookpagina kijken.

José van den Boom

Rivierkreeftjes

Onlangs stonden we met 'n paar buurtbewoners in de zon te kletsen langs de grote sloot aan het Diepmeerven. We hadden het over het ondoorgrondelijke onderhoudsbeleid voor de sloten van de gemeente Eindhoven. In ongeveer twee weken tijd zijn er zes keer machines en mensen gekomen om iets aan de sloten te doen... Maaien met hele grote machines, leegschrapen, weer maaien met machines, en nog 'n keer maaien met 'n grote machine, opruimen (gelukkig, meestal blijft het wekenlang liggen), maaien met een bosmaaier, weer 'n keer maaien met een bosmaaier. Alleen langs de lantarenpalen, niet langs de knotwilgen....

Daarbij keken we ook in het water. Tot onze verbazing zagen we een kreeftje scharrelen in het ondiepe water. We waren verbaasd! Een kreeft in onze sloot?! Toen we goed keken zagen we er meerdere lopen. Ze waren bijna zwart van kleur en alleen zichtbaar als ze over een stukje licht zand kropen. Wat 'n leuk gezicht. We kregen al visioenen van een luxe zeebanket op ons bord... Ik heb op internet opgezocht hoe dat nu precies zit met kreeftjes in onze sloten. Hieronder kun je lezen wat ik gevonden heb. Er is nog veel meer te vinden maar voor het Zegje moet dit voldoende zijn: 'Rivierkreeften zijn zoetwaterkreeften die in sloten, meren en rivieren leven. In Nederland komen verschillende soorten voor. De enige soort die oorspronkelijk in Nederland thuishoort is de Europese rivierkreeft (*Astacus astacus*). Zie de afbeelding hieronder.

Dit is een inheemse soort. Over het algemeen is hij bruin tot zwartbruin, de scharen zijn dan aan de onderkant felrood. Een blauwe variatie van deze soort komt ook voor, dan is de onderkant van de scharen niet rood. Mannetjes kunnen tot

wel zestien centimeter worden, vrouwtjes blijven doorgaans klein. De soort is in Nederland bijna helemaal verdwenen door het achteruitgaan van de waterkwaliteit en verlies van geschikte habitat.

De overige rivierkreeften horen van origine niet in Nederland thuis, het zijn invasieve soorten. Deze zijn in de 20ste eeuw op verschillende manieren geïntroduceerd. Omdat zij vaak afkomstig zijn uit Amerika worden ze in de volksmond aangeduid als Amerikaanse rivierkreeft'.

De soort die wij in de sloot aan het Diepmeerven zagen kruipen is de zogenaamde Amerikaanse rivierkreeft.

'De geknobbelde Amerikaanse rivierkreeft (*Orconectes virilis*) is een middelgrote kreeft en wordt maximaal dertien centimeter lang. Hij heeft zijn naam te danken aan de grote knobbels op zijn lichaam, vooral op zijn scharen. De geknobbelde rivierkreeft is donkerbruin van kleur, met een bruingroene tint aan de bovenzijde van de scharen.

De aanwezigheid van exotische rivierkreeften wordt vaak in verband gebracht met het verdwijnen van waterplanten. Rivierkreeften knippen waterplanten weg om ze te eten, hopen te kunnen graven of om andere redenen. Door het verdwijnen van de waterplanten verandert het ecosysteem. Soorten die op of van de waterplanten leven, verdwijnen dan ook. Daarom is deze soort ongewenst. Ze hebben geen natuurlijke vijanden en vermeerderen zich snel. De Zoogdierverseniging en Natuurmonumenten denken dat de inzet van otters de populatie van deze rivierkreeften kan verminderen. Het is bekend dat de otters vanaf september veel rivierkreeften eten'.

Wanneer je een rivierkreeft tegenkomt, is het absoluut niet nodig deze dood te maken. De invasieve rivierkreeften zijn niet gevaarlijk, niet agressief en ook niet giftig. Ze zijn al wijd verspreid in de Nederlandse binnenwateren, één exemplaar minder zal dus geen verschil maken. In Nederland

wordt er inmiddels ook op de rivierkreeften gevestigd, maar nog niet grootschalig. Ze schijnen goed te smaken.

José van den Boom

Nachtwacht en tip voor een goede beveiligingscamera

Iedereen die op de klep-app, de buurtpreventie-app of op Facebook 'Vrienden van Gijzenrooi' zit weet het eigenlijk al: we kampen al de hele maand augustus met een man die met enige regelmaat midden in de nacht aan deuren en garages rammelt, in de hoop ergens binnen te komen.

Ook is er een keer ingebroken en zagen bewoners midden in de nacht ineens hun (uit de garage gestolen) ladder tegen de muur staan. Gelukkig hebben we alerte buurbewoners en goedwerkende apps: al dezelfde nacht wordt soms informatie doorgegeven. Beelden die met camera's zijn opgenomen zijn met de politie gedeeld.

Na enige tijd was onze buurtagent Viola heel trots: de man was op de Heezerweg aangehouden, met inbrekersgereedschap en al. Maar, zoals dat gaat in Nederland, je bent zo weer op vrije voeten en al snel bleek hij wederom in onze wijk rond te dolen.

Ik heb snel een 'Nachtlopers-app' opgericht; een zevental mensen heeft zich aangemeld om in de nacht een ronde te fietsen. Ook is er een buurbewoner die zelf met z'n hond rondes loopt (dank aan ieder die zich hiervoor heeft aangemeld!). We weten nog niet hoe het afloopt; of de man, met altijd hetzelfde tenue aan (trainingspak met reflecterende strepen, capuchon op, ringbaardje) door deze nachtwacht wordt afgeschrikt of niet. De keren tot nu toe dat er gefietst is hebben we hem niet waargenomen, maar misschien heeft hij óns wel gezien, en hopelijk kan dat al voldoende effect hebben.

Na de diverse camerabeelden van deze man gezien te hebben wilde ik ook wel graag een camera. Behulpzame burens (dank Manon en Pim!) hebben me geweldig advies gegeven over een goede, betaalbare camera en ook nog uitgebreid geholpen met installeren en ophangen. Voor vijftig euro heb je een goedwerkend cameraatje aan je muur hangen zonder duur abonnement. Deze komt als 'Beste Koop' uit de test van de Consumentenbond. Je moet er nog een snelwerkend micro-SDkaartje bijkopen (bijv. Samsung 128 EVO Plus). De camera geeft signalen naar je mobiel als er beweging is. Er zijn allerlei zaken in te stellen, zoals tijd waarop gefilmd moet worden, wel of niet een hard signaal afgeven, de zone die gefilmd moet worden, etc.

Hoewel blijkt dat deze man zich niet laat afschrikken door een camera, draagt het delen van beelden wel bij tot alertheid van buurbewoners onder elkaar.

Wiefse Coebergh van den Braak

Zelfheling Welzijn en Vitaliteit

Onlangs heb ik een interview gehouden met Annelies Lammers. Zij heeft afgelopen 1 juli in Stratum haar praktijk voor Zelfheling, Welzijn en Vitaliteit opgericht. Annelies is opgeleid tot Ayurvedisch voedings- en leefstijlcoach. Ayur-wat? Ayurveda is een relatief onbekend begrip in Nederland, al verandert dat snel. Ayurveda is de Indiase wetenschap van een lang leven. In Ayurveda worden ziekten gezien als verstoring van de natuurlijke gezondheid. Annelies houdt zich in haar praktijk bezig met het behouden van gezondheid of het herstellen hiervan.

Want gezondheid betekent dat er balans is. De natuur, en dus ook ons menselijk lichaam, streeft naar balans. Voeding en leefstijl ondersteunen ons hierbij. Hoe de balans eruit ziet is bij iedereen anders, maar deze is wel herkenbaar, want je hebt heldere ogen, een soepele en stralende huid, je bent uitgerust en hebt positieve gedachten. Gezondheid begint bij gezonde darmen. Dat betekent iedere dag goede ontlasting hebben. Wanneer voeding niet goed wordt verteerd, wordt deze opgeslagen als afvalstoffen. Die gaan een eigen leven leiden in het lichaam, en leiden na verloop van tijd mogelijk tot ziekten.

Gezonde voeding is belangrijk, dat weten we, maar hoe voeding wordt verteerd is voor iedereen anders. Heeft de een baat bij het eten van witlof, kan de ander hier constipatie van krijgen. Daarom spitst Annelies haar behandeling toe op de persoon die voor haar zit. Ze kijkt specifiek naar de mens en niet naar de aandoening. Daarop stelt ze een behandelplan samen op basis van voeding en levensstijl. Ze leert die persoon haar (er komen veelal vrouwen in haar praktijk) eigen gebruiksaanwijzing kennen, zodat ze weet welke aanpassing ze kan doen om zich goed te voelen. Dit zijn tips op het

gebied van voeding, maar ook van leefstijl. Want niet alleen voeding moet worden verteerd, ook externe prikkels zoals tv, internet, werk en sociale contacten.

Veelvuldig terugkerende klachten die Annelies hoort in haar praktijk zijn: een opgeblazen buik na het eten, een pijnlijke menstruatie, een vervelende menopauze, jarenlange slapeloosheid en algehele vermoeidheid. Veel mensen denken dat 'dit er nu eenmaal bij hoort', maar niets is minder waar. Gezondheid is een natuurlijke staat van zijn. Met relatief simpele aanpassingen is vaak al snel verbetering merkbaar.

Aan de hand van een consult van anderhalf uur stelt Annelies vast waar de disbalans door wordt veroorzaakt en zij verwerkt dit in het behandelplan voor de cliënt. Deze gaat hiermee aan de slag en zij wordt gedurende vier follow-up sessies begeleid bij het integreren van de voeding- en leefstijltips. Het doel is om de klachten te verminderen, zodat de cliënt weer met energie en levenslust van haar leven kan genieten.

Naast Ayurvedische voeding- en leefstijlcoaching geeft Annelies ook diverse massages.

Kijk voor meer informatie op de website: www.annelieslammers.nl.

Neem voor een vrijblijvend gesprek contact op via info@annelieslammers.nl of op telefoonnummer 06-12807578.

José van den Boom

Vergroenen

Tijdens de afgelopen zomer mopperden enkele vrienden van me regelmatig op het weer, beste wijkgelaten; "Blèh.... echt weer zo'n typische Nederlandse zomer!" En dat dan met een beetje zuur gezicht, en op een toon van 'nou, dan weet je het wel!'. Ik heb geprobeerd om dat sentiment met hen 'om te denken'. Ik adviseerde hen: maak foto's en filmpjes, houd een dagboek bij en prent dit alles goed in je geheugen. Want als de klimaatwetenschappers ook maar half gelijk hebben, dan zullen we binnen de kortste keren met heimwee terugverlangen naar die typische Nederlandse zomers!

Dicht bij huis en wereldwijd heeft de zomer zich namelijk ook bepaald van extreme kanten laten zien. Overstromingen, ongekende droogte en bosbranden alsmede hevige stormen stonden ook op het menu. Het IPCC was er in haar recente rapport zeer duidelijk over: om dit en erger voor de toekomst te voorkomen moet de mensheid snel aan de bak, en niet zo'n beetje ook!

Nou ben ik van nature een optimist, dus ik tel ook zegeningen: Gijzenrooi draagt al stevig z'n steentje bij. Knorrend van genoeg heb ik de afgelopen jaren gezien hoe in mijn goede wijk het aantal daken met zonnepanelen erop in hoog tempo is toegenomen. Ik stel me zo voor dat er af en toe dagen zijn dat we inmiddels met z'n allen netto een energieproducent zijn, in plaats van een gebruiker. Maar die optimist in mij zegt ook: we kunnen nog meer! Zo staat er bijvoorbeeld elders in dit blad een artikel van onze werkgroep Duurzaamheid (een goede club, als je het mij vraagt). In dat artikel worden de mogelijkheden uit de doeken gedaan om onze regenpijpen 'af te koppelen'. Op die manier loopt het regenwater dat op onze daken valt uiteindelijk de grond in, in plaats van in het riool. En dat is zowel goed voor het grondwaterpeil als voor het bestrijden van wateroverlast. Ik zal me zeker aanmelden als er een informatiebijeenkomst komt. Geprikkeld door dat artikel ging mijn verbeelding een standje hoger. En ik bedacht: Gijzenrooi is bepaald al een groene wijk, maar het kan en mag nog veel groener! Plantenbakken aan en om huis, bomen in voor- en achtertuin, groen op de daken van garages en schuren, en klimplanten tegen de gevels. Het staat leuk, het brengt schaduw en verkoeling op hete dagen, en het vangt CO₂ en fijnstof weg. Groene daken en gevels bieden in de naar verwachting steeds hetere zomers een mooie isolatielaag, terwijl ze in de winter weer hun bladeren laten vallen en dus juist de zonnewarmte doorlaten. En als je bijvoorbeeld wilde

wingerd tegen de gevel laat groeien dan tast die niet de muur aan, in tegenstelling tot klimop, zo informeerde mij een tuincentrum.

Ook in de stad zie je interessante voorbeelden van vergroening. Eindhoven realiseert zich het belang van groen voor een aangenaam leefklimaat. Kleine vrije ruimtes worden stadsparkjes en tuintjes. Toen de Vestdijk op de schop ging werd daar ook veel groen geplant, net als nu het geval is met de Geldropseweg. Nog uitgesprokener is de Trudotoren, op Strijp-S. Daar gaat het groen met het gebouw mee zelfs letterlijk de hoogte in. Je zou zeggen: als ze op 12 hoog bomen en klimplanten

kunnen laten groeien, dan kunnen wij het zeker! Kortom: zullen we voor 2022 met z'n allen in Gijzenrooi een daverende groen-explosie veroorzaken? Ik verheug me nu al!

Gijsz

Let's go green

During the past summer some of my friends regularly grumbled about the weather, dear neighbors; "Blèh.... just another typical Dutch summer!" And then with a slightly sour face, and in a tone of "well, then you know it!". I tried to 'rethink' that sentiment with them. I advised them: take photos and films, keep a diary and memorize it all. Because if the climate scientists are even half right, in no time we will be nostalgic for those typical Dutch summers!

on it has increased rapidly. I imagine that every now and then there are days when we are all a net producer of energy, instead of a user. But that optimist in me also says: we can still do more! For example, elsewhere in this magazine there is an article by our Sustainability Working Group (a good club, if you ask me). In that article the possibilities are explained of disconnecting our rain pipes. That way the rainwater that falls on our roofs eventually will sink into the ground, instead of run into the sewers. And that is both good for the groundwater level and for fighting flooding. I will definitely sign-up if there is an informational meeting.

Spurred on by that article, my imagination went up a notch. And I thought: Gijzenrooi is certainly already a green neighborhood, but it can and may be much greener! Planters on and around the house, trees in the front and backyard, green on the roofs of garages and sheds, and climbing plants on the facades. It looks nice, it brings shade and coolness on hot days, and it captures CO₂ and particulates. Green roofs and facades offer a nice insulating layer in the expected increasingly hot summers, while in winter they drop their leaves and let the sun's warmth pass through. And if you let wild vine grow on your facade, for example, it does not affect the wall, unlike ivy, a garden center informed me.

You can also see interesting examples of greening in the city. Eindhoven realizes the importance of green for a pleasant living environment. Small open spaces are becoming city parks and gardens. When the Vestedijk was renovated, a lot of green was planted there, just as is now the case with the Geldropseweg. Even more pronounced is the Trudotoren, at Strijp-S. There, the greenery literally goes up with the building. You could say: if they can grow trees and climbing plants at 12 floors high, then we certainly can!

In short: shall we all cause a thunderous green explosion in Gijzenrooi in 2022? I am already looking forward to it!

Gijsz

Close to home and worldwide, the summer has also shown its extreme sides. Floods, unprecedented droughts and forest fires as well as violent storms were also on the menu. The IPCC was very clear in its recent report: to prevent this and worse in the future mankind has to act fast, and not just a little! Well, I'm an optimist by nature, so I count blessings too: Gijzenrooi is already doing its bit. With much delight I have seen how in recent years in my good neighborhood the number of roofs with solar panels

Ilen Mer, de derde keer!

Ik ken Ilen Mer sinds Cultuur bij je Buur in februari 2019. Ilen Mer is een indie-elektro-popband met een fantastisch geluid, vol energie gebracht door Merit Visser, Nils van der Slikke, Paul Snoeren en Thomas Beekwilder. We zaten in de huiskamer van één van onze buurtgenoten op twee meter afstand van de band en konden werkelijk alles volgen wat zich daar afspeelde. IJle zang en samenzang, toetsen, een gitaar die zijn weg zocht (en vond) tussen het ritme van de basgitaar en de drums door.

De intieme setting van een huiskameroptreden heeft voor mij een bijzondere aantrekkingskracht; je ziet elke toets en elke snaar aangeslagen worden; hoe de bandleden opgaan in hun instrumenten en hoe ze blikken met elkaar uitwisselen.

Na afloop van dat huiskamerconcert heb ik natuurlijk gelijk vanuit de huiskamerverkoop hun twee cd's gekocht én laten signeren: 'The things that sleep in the woods' en 'Óar'. Ja, ik heb thuis Spotify, maar zo'n leuke band wil ik zeker steunen: "support your local band!" Ik ben gelijk ook Ilen Mer gaan volgen op Facebook en Instagram om een beetje in de gaten te houden met wat voor leuks of

moois deze band nog gaat komen. In september 2020 gaf Ilen Mer een openluchtconcert op het landgoed Soeterbeek in Nuenen, waar we toen direct kaartjes voor hebben gekocht. Het was een eerste live-concert voor Ilen Mer en voor het publiek in tijden van corona. Opnieuw een belevenis in een bijzondere setting. En nu tijdens Gijzenrooi Open Air wéér een optreden. Een echte thuiswedstrijd voor ons als publiek. Gewapend met twee klapstoeltjes en een koelbox met wat koude IPA's lopen we naar het Buurtven.

Als we aankomen om tien voor half acht zijn er nog weinig mensen. Gaat dat nog goed komen? Al snel komen van alle kanten buurtgenoten die wel in zijn voor een openluchtconcert op eigen Gijzenrooise bodem. Als Ilen Mer begint te spelen, staat het veldje goed vol met buurtbewoners die komen genieten van de muziek.

Ook nu kunnen we vanaf de eerste rij het concert volgen, heerlijk om in coronatijd zo'n mooi en leuk concert te kunnen bijwonen. We blijven fans! En nu? Wachten op hun derde album natuurlijk, waar kan ik de cd pre-orderen?

Fred Hornung, samen met Dorine Couwenberg

Vang het water in je tuin op!

De afgelopen jaren zien we het steeds meer: felle onweers- en hagelbuien. De grote overstromingen in Duitsland, België en Limburg van pas geleden laten ons opnieuw zien dat er echt iets verandert in ons klimaat. We krijgen ook steeds vaker te maken met hitte en droogte. Dit leidt tot veel schade in onze steden en dorpen, natuur, en ook in de landbouw. We zullen aan de slag moeten om Nederland op heel veel plaatsen anders in te richten, om zo de toenemende schade door wateroverlast, hitte en droogte te verminderen.

De gemeenten in de regio, en ook de gemeente Eindhoven, zijn hier volop mee bezig. Denk aan de nieuwe inrichting van de Vestdijk, waar een waterberging onder is aangelegd om wateroverlast te beperken. Of het nieuw ontworpen Clausplein, waar hemelwater wordt hergebruikt en er veel meer groen is aangeplant, zodat er minder sprake is van hittestress.

Maar je kunt ook zelf, in je eigen tuin, een bijdrage leveren. Belangrijk is om zoveel mogelijk water vast te houden en niet te snel naar het riool af te voeren.

Maatregelen in je tuin

Er zijn verschillende mogelijkheden om bewuster om te gaan met water in je tuin:

- Benut het water van je dak in je tuin, door het afkoppelen van de regenpijp. Het is immers zonde dat schoon regenwater meteen naar het riool wordt afgevoerd. Je kunt de regenpijp boven het

afvoerputje afzagen en het overtollige water via een watergoot naar een lager gelegen stuk in de tuin brengen. Ook kun je het water in de tuin laten infiltreren via een infiltratiekrat.

- Ook kun je een regenton aansluiten op de regenpijp. Plaats de regenton vooral in de schaduw om het water zo helder en fris mogelijk te houden.
- Haal tegels uit je tuin. Met een groene tuin met weinig bestrating voorkom je wateroverlast. Het regenwater kan in de bodem wegzakken en zo het grondwater aanvullen.
- Leg een groen dak aan, met sedum (vetplantjes), gras of wilde planten. Plantjes op, bijvoorbeeld, jouw berging of garage houden regenwater langer vast. Het riool wordt zo minder belast. Ook wordt je tuin een fijne plek voor vogels, vlinders, bijen en insecten. Bovendien zorgen plantendaken voor verkoeling in de zomer. Een groen dak gaat wel anderhalf keer zo lang mee dankzij de bescherming van de planten. Extra voordeel van groene daken is dat ze fijnstof vasthouden en hierdoor positief bijdragen aan de luchtkwaliteit.
- Sproei je tuin liever 1 keer per week een langere tijd dan dagelijks kort. Planten kunnen zo beter tegen droogte. Hun wortels groeien immers dieper in de grond om water te vinden. Hiermee bespaar je liters water en je tuin blijft toch groen.

Nog een paar tips:

- o Compost is goed voor de waterhuishouding van de bodem. Als je wat compost door zandgrond schept, kan die het water beter vasthouden.
- o Bodembedekkers, boomschors, houtsnippers of cacaodoppen helpen voorkomen dat onbedekte aarde uitdroogt.

Subsidies

Vanuit de gemeente Eindhoven is er ook een vrij uitgebreide subsidieregeling, voor de volgende maatregelen:

- tegels eruit en groen erin (minimaal 20 m²);
- aanleggen van een duurzaam groen dak (minimaal 10 m²); of
- afkoppelen van de riolering, door het afzagen van de regenpijp en het regenwater op te vangen via een infiltratievoorziening

(zoals een lager gelegen oppervlakte in de tuin of infiltratiekratten), een regenwatervijver of een regenton (met aanvullende maatregelen).

De hoeveelheid aan subsidie verschilt per maatregel.

Meer informatie over de te nemen maatregelen en mogelijke subsidie is te vinden op: www.eindhovenduurzaam.nl/klimaatadaptatie/subsidie-aanvragen.

Meer weten?

Op de website van Waterschap De Dommel: www.dommel.nl/zelf-aan-de-slag-in-je-tuin staat ook

veel informatie over te nemen maatregelen. Via communicatie@dommel.nl kun je ook een pdf-folder aanvragen met tips voor 'water in de tuin'. Als er behoefte is aan een informatieavond over dit thema kunnen wij vanuit de buurtvereniging ook contact opnemen met de gemeente Eindhoven om dit te organiseren. Heb je hiervoor belangstelling, laat het weten via duurzaamheid@gijzenrooi.nl.

De Commissie Duurzaamheid